

Land? Og hvorlænge skal den Tid vare, hvor der er en saa stærk Modsatning mellem Anstuelserne hos Regeringen og hos Flertallet af dette Ting, at det næsten paa ethvert Punkt viser sig umuligt for disse to Faktorer at arbejde sammen? Jeg tror, at enhver maa føle, at hvis vi vare ude over denne Tilstand, vilde overordentlig meget være vundet. For at stille Spørgsmaalet en lille Smule anderledes, vil jeg stille det saaledes til det Parti, som støtter Regeringen: Hvad mener man at vinde ved at fortsætte denne Kamp længere? Er der noget som helst at vinde for Højre ved at fortsætte denne Kamp længere, eller bør den ikke falde? En Ting er dog vist alle klart, og det er, at ved at fortsætte denne Strid, som i Virkeligheden nu har været i tyve Aar, have vi lidt ubodelig Skade, og at saasnart vi nu skulle til at arbejde — og jeg tror, at vi alle ere besejlede af Lyst til at arbejde, saa vidt vi kunne, til Fædrelandets Gavn — saa viser det sig, at vi ikke kunne gøre det. Jeg kan ikke indse, hvilken Interesse Højre har i at fortsætte denne Kamp længere. Den foranledigedes oprindelig ved Visnepolitikken. Jeg indrømmer, at det var en slet Politikk, jeg indrømmer, at det ikke var en grundlovmæssig Politik, i alt Fald ikke realiter, om endstønt den var det formelt. Jeg indrømmer, at det var en Politik, der var skiftet til at ophidse Videnskaberne, og at den derfor kunde benyttes af Modpartiet til at fanatisere dets Tilhængere, og for saa vidt var det altsaa ogsaa en slet Politikk. Men jeg kan ikke indse, at Højre kan bruge den til Stul længere for sin Stilling. Visnepolitikken er faktisk ophørt, og endogsaa de Førere, som tidligere førte Ordet her i dette Ting, ere borte. Der er vist ikke et Menneske, der tror, at det kunde falde dette Tings Flertal eller nogen af Oppositionen ind at give sig til at føre Visnepolitik paa ny. Jeg sagde, at Visnepolitikken var Anledningen til, at vi kom ind i Provisorismen. Marsagen dertil anser jeg for at være, at Højre vilde have fremmet de militære Foranstaltninger, navnlig Kjøbenhavns Befæstning. Denne Del af Programmet have de jo ogsaa realiseret, ganske vist imod dette Tings Vilje, og have altsaa ogsaa paa dette Punkt naaet deres Maal. De have opnaaet een Ting til, og det er, at det er slaaet fast, at dette Ting ingen Sinde er i Stand til at fjerne et Ministerium. Det er nu for Resten ikke nogen Secret, som Højre har vundet paa dette Punkt, thi det er en Regel, som gælder over hele Verden, at naar der er en Regering, som ikke lader sig genere af Loven, og som har den fornødne fysiske

Magt, vil den altid kunne holde sig. Det er noget, som ikke er særligt for os, det er gældende over den hele Verden.

Paa disse tre Punkter har Højre altsaa naaet det, det vilde, og jeg kan ikke se, hvilket stort Maal der mere kan være for Partiet. Derimod kan jeg se dette, at skal denne Tilstand fortsættes, kunne vi ikke gennemføre alle de overordentlig vigtige Reformers, som der nu er Trang for i Befolkningen. At der virkelig er Trang for dem, det vide vi ogsaa fra denne store mægtige Forening, som har dannet sig i den senere Tid, thi den har netop som det allerførste Punkt, som Forudsætning for hele sin Virksomhed sat, at den politiske Strid skal hvile, at den skal ud af Verden. Jeg finder derfor Anledning til at lægge det Parti, som hidtil har støttet Regeringen, alvorligt paa Sinde: hvad opnaas der ved vedvarende at opretholde denne Tilstand her i Landet andet end lutter Glendighed, og jeg har fundet Anledning til at rejse dette Spørgsmaal netop paa det nuværende Tidspunkt, fordi der om saa Dage samles en Forsamling herovre i Kjøbenhavn, som har udøvet en meget sørgelig Indflydelse paa vor politiske Stilling. Vi vide, at en lignende Forsamling i sin Tid kastede os ind i Provisoriet under Tilslutning til den gamle Sætning, at Fædrelandets Vel er den øverste Lov. Skulle vi ikke haabe, at denne samme Forsamling maa tænke lidt mere over denne Sætning nu igen. Nu har den set Resultatet, den har set, hvad det førte os til, da den i sin Tid gik uden for Loven. Jeg tror, der vil være Anledning til at se, om ikke denne Forsamling kunde tilvejebringe Tilstande, der atter kunde bringe os ind under Loven. Jeg vil derfor anbefale denne Forsamling atter at tænke over det gamle Ord: Alt for Fædrelandet.

Finansministeren (Strup): Naar jeg tager Ordet, saa er det selvfølgelig ikke for at følge den sidste ærede Taler og give denne Diskussion om dette lille Lovforslag en storpolitisk Karakter. Jeg tror ikke, at der er nogen Ytring i den førte Diskussion, som kunde have givet det ærede Medlem den allerfjerneste Anledning til at føre Diskussionen ind paa de Veje. Det, som jeg ønskede at bemærke i Anledning af, hvad det ærede Medlem fremførte, er det, at det forekommer mig, at det er en fornuftig Statskusholdning, ligesom det ubetinget er en fornuftig privat Kusholdning, at man først sørger for at have Pengene, inden man disponerer over dem. Det kan være meget rigtigt at gøre sig Rede for, paa hvilken Maade eventuelle Besparelser hen-